

Prof. dr hab. Marek Lisiński
30-110 Kraków
ul. Kraszewskiego 12/5

Kraków 2015-03-10

RECENZJA

pracy doktorskiej p. mgr Pauliny Buczek

**pt.: "Model klastra edukacyjnego w zarządzaniu wiedzą i edukacją
na przykładzie Województwa Śląskiego"**

napisanej pod kierunkiem

dr hab. Barbary Piontek, prof. nadzw.

a przedkładanej Radzie Wydziału Zarządzania, Informatyki i Nauk Społecznych
Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej.

1. Uzasadnienie istotności podjętego problemu badawczego

W ciągu ostatnich lat coraz częściej przedmiotem studiów teoretyków zarządzania jest problematyka wiedzy. Z reguły analizuje się ją jako szczególny zasób, czynnik przewagi konkurencyjnej, wyznacznik rozwoju podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Jest niemal powszechnie analizowana i badana w izolacji do problemów integralnie z nią związanych, takich jak zdobywanie oraz rozwój wiedzy i umiejętności, które są obiektem zainteresowania procesów edukacji.

Rzadko, kiedy przedmiotem dociekań naukowych i naukowo-badawczych jest łączne analizowanie wiedzy i edukacji w celu poszukiwania efektu synergii. Odosobnione są przypadki, w których szuka się nowych rozwiązań organizacyjnych oraz koncepcji zarządzania odpowiadających jednej kategorii jednoczącej oba pojęcia.

Konieczność takiego właśnie zintegrowanego ujmowania tej problematyki wynika z coraz powszechniej akceptowania poglądu, że wiedza i edukacja tworzą obecnie nową wartość. Są czynnikami kształtującymi kapitał ludzki i przyczyniają się w bezpośredni sposób do powstawania i rozwoju społeczeństwa wiedzy.

Warunkiem powstawania takiego społeczeństwa, w którym kapitał ludzki będzie miał swoje istotne i ugruntowane miejsce jest tworzenie nowych rozwiązań organizacyjnych i spójnych z nimi koncepcji zarządzania. Tworzenie takich propozycji wykorzystujących nowe rozwiązania organizacyjne i zarządcze można uznać za ważny stymulator rozwoju gospodarki opartej na wiedzy.

Te nowe rozwiązania, zespalać wiedzę i edukację powinny wykorzystywać dorobek nauk o zarządzaniu, szczególnie tych jej współczesnych koncepcji zarządzania, w których efektywność organizacyjna w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność zdaje się być praktycznie potwierdzona. Do takich można zaliczyć takie propozycje, które odchodzą od bezwzględnej walki konkurencyjnej na rzecz współdziałania. Respektują je struktury sieciowe, franczyzowe, licencyjne, zrzeszenia i stowarzyszenia, a także sieci aliansów, outsourcingu czy klastrów.

Do tych koncepcji, które zdają się najlepiej rozumieć istotę i znaczenie integracji wiedzy i edukacji oraz najpełniej wypełniać przewagę współdziałania nad konkurowaniem zaliczyć należy klastry. Stanowią one rozwiązania o dużym potencjale organizacyjnym i zarządczym zwłaszcza, jeśli jako obszar badania przyjmie się wiedzę i edukację. Problemami kluczowymi wydają się być istotne wymagania teoretyczne i metodologiczne. Ich wypełnienie będzie dużym wyzwaniem dla każdego, kto podejmie się opracowania organizacji klastra integrującego wiedzę i edukację oraz określenia koncepcji zarządzania taką strukturą sieciową.

Zagadnienia dotyczące tak opisanego obszaru badawczego są głównym problemem badawczym rozprawy. Mieszczą się one w zarysowanym wyżej kontekście. Podejmowane dotąd badania tej problematyki, są słabo rozpoznane w literaturze przedmiotu. Jeśli odnajdujemy takie próby to są one wycinkowe, nie uwzględniają dominujących obecnie standardów wiedzy w tym zakresie, formułowane są na podstawie odbiegających od obowiązujących zasad koncepcji badawczych. Wszystko to upoważnia do stwierdzenia, że konieczne jest nie tyle uporządkowanie, co rozwinięcie teorii dotyczącej klastra edukacyjnego oraz podjęcie próby nowej syntezy dotychczasowych teoretycznych dokonań w tym zakresie. Problem pogłębia niedostatek badań empirycznych, w których daje się zauważyć szczególnie brak praktycznych rekomendacji i zaleceń.

Wszystko potwierdza w sposób jednoznaczny trafność oraz znaczenie podjętego w rozprawie problemu badawczego.

Sformułowane powyżej zagadnienia stały się przedmiotem badań i posłużyły jako podstawa sformułowania celu dociekań naukowych recenzowanej rozprawy.

2. Cel pracy

Podstawowe zamierzenie badawcze Autorka rozprawy formułuje na str. 7. Sprowadza je do następującego stwierdzenia: „W pracy podjęto próbę oceny możliwości implementacji rozwiązań klastrowych na rynku edukacyjnym, w którym kluczowym jest obszar odpowiadający za wiedzę i edukację, jako model zarządzania wiedzą oraz systemem edukacyjnym, a także perspektyw dla podmiotów edukacyjnych, typu szkoły wyższe o profilu ekonomiczno-społecznym, działających na regionalnym rynku edukacyjnym w Polsce”.

Tak określony cel główny został skonkretyzowany celami poznawczymi oraz praktycznymi pracy. Do celów poznawczych Autorka zalicza:

- wskazanie, że wiedza i edukacja są obszarami ściśle powiązаныmi i zależnymi od siebie,
- wskazanie, że efektywne i sprawne zarządzanie wiedzą i edukacją jest kluczowym czynnikiem rozwoju gospodarczego i społecznego,
- określenie roli wiedzy i edukacji w procesach rozwoju społeczno-gospodarczego,
- przedstawienie istoty i specyfiki oraz wskazanie rozwiązań sieciowych w zarządzaniu wiedzą i edukacją,
- usystematyzowanie informacji na temat klastrów, ze szczególnym uwzględnieniem klastrów edukacyjnych,
- zbudowanie teoretycznego modelu klastra edukacyjnego oraz określenie cech i prawidłowości jego funkcjonowania

Celami praktycznymi w pracy są:

- próba modelowania klastra edukacyjnego szkolnictwa wyższego szkół o profilu społeczno-ekonomicznym w województwie śląskim,
- wskazanie kierunków rozwoju dla klasteringu edukacyjnego i jego znaczenia dla kształtowania ładu społeczno-gospodarczego i środowiskowego w regionie.

Sformułowane powyżej cele badawcze stały się podstawą sformułowania następującej hipotezy głównej:

„Zastosowanie rozwiązań sieciowych, jakimi są klastry, pozwala na sprawne i efektywne zarządzanie wiedzą i edukacją w wymiarze terytorialnym. Warunkiem zastosowania rozwiązań sieciowych w zarządzaniu wiedzą i edukacją jest:

1. Poprawne zdefiniowanie kategorii wiedza i edukacja jako kategorii nierozdzielnych i wzajemnie powiązanych.
2. Określenie założeń dla zastosowania rozwiązań sieciowych w zarządzaniu wiedzą i edukacją.
3. Skonstruowanie teoretycznego modelu klastra edukacyjnego w zarządzaniu wiedzą i edukacją.
4. Przedstawienie praktycznych rozwiązań oraz rekomendacji dla implementacji klastra edukacyjnego szkół wyższych w województwie śląskim”.

Hipoteza główna, zdaniem Autorki, wymaga zdezagregowania na hipotezy szczegółowe, które są następujące:

- „ 1. Wiedza i edukacja to kategorie wieloaspektowe, a zarządzanie nimi jest procesem złożonym, mającym znaczenie społeczne i ekonomiczne.
2. Poprawne zdefiniowanie tych kategorii, od których zależy jakość kapitału ludzkiego, oraz zrozumienie relacji zachodzących pomiędzy nimi, pozwala uznać je za obszary strategiczne. Obszary te powinny być uznane za priorytety rozwoju.
  3. Wraz z przejściem od gospodarki agrarnej do gospodarki postindustrialnej kategorie wiedza i edukacja nabierały coraz większego znaczenia. Obecnie stanowią one kluczowy element rozwoju społeczno-gospodarczego.
  4. Teoretyczny model klastra edukacyjnego jest instrumentem umożliwiającym i gwarantującym zapewnienie efektywności w zarządzaniu wiedzą i edukacją.
  5. Przestrzenią integrującą wiedzę i system edukacji jest szkolnictwo, a w szczególności uczelnie wyższe.
  6. Proces transformacji ustrojowej dotknął uczelnie wyższe, przede wszystkim o profilach ekonomiczno-społecznych. W wyniku tego nastąpiło rozproszenie branżowe, a rozwój rynku edukacyjnego został, w dużym stopniu, uzależniony od demografii.
  7. Model klastra edukacyjnego szkolnictwa wyższego uczelni o profilu ekonomiczno-społecznym w województwie śląskim jest organizacją sieciową, w której dzięki efektowi synergii uczelnie są w stanie przetrwać oraz zapewnić sprawność i efektywność zarządzania wiedzą i edukacją, co przekładać się będzie na rozwój i wzrost”.

Przyjęty w pracy, a przedstawiony powyżej cel główny, konkretyzowany w postaci celów poznawczych oraz praktycznych, uznać należy za istotny. Wynikająca z niego hipoteza główna, uszczegółowiona hipotezami szczegółowymi, jest ważna zarówno z punktu widzenia

teoretycznego jak i praktycznego. Wszystkie razem tworzą odpowiednią, podstawę teoretyczno-metodologiczną oraz empiryczno-projektową dla rozwiązania przyjętego problemu badawczego.

Rozprawa, w konsekwencji sprowadzona została do czterech zasadniczych nurtów. Pierwszy składa się na studium teoretyczne. Obejmuje charakterystykę wiedzy i edukacji w procesach rozwoju społeczno-gospodarczego oraz objaśnia struktury sieciowe w zarządzaniu wiedzą i edukacją. Drugi nurt jest jego dopełnieniem i podejmuje aspekty metodologiczne. Polega na opracowaniu teoretycznego modelu klastra edukacyjnego szkół wyższych o profilu społeczno-ekonomicznym. Nurt trzeci sprowadza się do badania rynku edukacyjnego i potencjału rozwojowego województwa śląskiego. Czwarty - projektowy dotyczy opracowania konceptualnego modelu Klastra Edukacyjnego Szkolnictwa Wyższego szkół o profilu społeczno - ekonomicznym.

3. Konstrukcja pracy

Recenzowana rozprawa składa się: z wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia, spisu literatury, spisu tabel i rysunków oraz załącznika. Zawiera 241 stron. Praca oparta jest na 290 pozycjach literatury, w istotnej części w języku angielskim. Dobór literatury uznaję za poprawny, reprezentatywny oraz aktualny.

Podstawowa część pracy, ujęta w rozdziałach I do V, podporządkowana została realizacji przyjętych celów badawczych. Nastęstwo poszczególnych rozdziałów jest logiczne. Tworzą one odpowiednią, spójną wewnątrznie podstawę dla rozwiązania przyjętego problemu naukowego.

Rozdział I, o charakterze wprowadzającym, dotyczy roli wiedzy i edukacji w procesie rozwoju społeczno-gospodarczego. Autorka przedstawia w nim podstawowe kategorie związane z tematem pracy oraz charakteryzuje relacje zachodzące między nimi. Analiza literatury przedmiotu jest podstawą omówienia podstawowej kategorii pracy - wiedzy, jej istoty oraz opisu różnych jej wymiarów. W następnej części tego rozdziału prezentowana jest druga podstawowa kategoria pracy - edukacja. Tutaj szczególnie eksponowana jest ewolucja procesów edukacyjnych w rozwoju cywilizacyjnym, z uwzględnieniem rozwoju istoty ludzkiej w zakresie umysłowym, fizycznym, moralnym i duchowym, inspirującym postawy twórcze, otwarte, zdolne do samodzielnego myślenia, a także do samokształcenia i poprawy jakości systemu edukacji. Końcowa część rozdziału pierwszego podejmuje wątki integracji

wiedzy i edukacji w kontekście znaczenia tego zjawiska dla zarządzania rozwojem społeczno-gospodarczym.

W rozdziale II Autorka omawia problem struktur sieciowych z punktu widzenia zarządzania wiedzą i edukacją. Jego pierwsza część dotyczy wyjaśnienia istoty i specyfiki zarządzania wiedzą i edukacją. Te dociekania naukowe pozwalają na omówienie sprawności i efektywności tego procesu. Ostatnią częścią tego rozdziału są interesujące rozważania związane z charakterystyką rozwiązań sieciowych w procesach zarządzania wiedzą i edukacją.

Kolejny III rozdział pracy podejmuje podstawowy problem pracy. Jest nim modelowe ujęcie klastra edukacyjnego. Autorka swe dokonania w tym zakresie rozpoczyna od analizy struktur klastrowych jako narzędzia zarządzania w jednostkach opartych na wiedzy. Wykorzystując literaturę przedmiotu ukazuje jego genezę, istotę i ewolucję. Tę charakterystykę dopełnia omówieniem endo i egzogenicznych uwarunkowań klastra edukacyjnego. Na tej podstawie prezentuje teoretyczny model klastra edukacyjnego szkół wyższych o profilu ekonomiczno-społecznym.

Rozdział IV dotyczy analizy i oceny potencjału społeczno-gospodarczego i innowacyjnego województwa śląskiego oraz rynku szkolnictwa wyższego. Przedmiotem badania są wszystkie uczelnie województwa śląskiego o profilu ekonomiczno - społecznym, ich oferta edukacyjna, merytoryczny zakres programów nauczania, a także struktura kierunków i wydziałów. Taka charakterystyka pozwala na przedstawienie silnych i słabych stron rynku szkolnictwa wyższego oraz jego szans i zagrożeń identyfikowanych ze strony otoczenia. Rozważania tej części pracy zamyka omówienie rozwiązań instytucjonalnych w obszarze edukacja - gospodarka, które identyfikuje się w województwie śląskim.

Pracę zamyka rozdział V, który ma charakter projektowy. Autorka przedstawia koncepcję Klastra Edukacyjnego Szkolnictwa Wyższego szkół o profilu społeczno - ekonomicznym. Ten projekt, jako rozwiązanie modelowe o charakterze conceptualnym (nie jest odwzorowaniem rzeczywistości, ale ją obrazuje i tłumaczy), obejmuje aspekt organizacyjny i zarządczy koncepcji zarządzania wiedzą i edukacją. Rozważania tej części pracy kończy omówienie wyzwań i rekomendacji dotyczących wdrożenia proponowanego rozwiązania.

Pracę kończy podsumowanie, w którym Autorka ustosunkowuje się do przyjętych hipotezy głównej i hipotez szczegółowych. Rozważania kończą wnioski mające charakter teoretyczny oraz praktyczne wytyczne dotyczące perspektyw rozwoju rynku wiedzy i edukacji w regionie śląskim.

4. Uwagi merytoryczne i formalne

Rozważania w recenzowanej rozprawie mają charakter teoretyczno-metodologiczny oraz empiryczno - projektowy.

Część teoretyczna oparta jest na bogatej literaturze przedmiotu, w części anglojęzycznej. Jej analiza potwierdza dobrą orientację Autorki w problematyce zarządzania wiedzą i edukacją, szczególnie w tych aspektach obu kategorii, które odnoszą się do rozwoju społeczno-gospodarczego. Także kompetentnie opisuje kluczowe zagadnienia związane ze strukturami sieciowymi. Poprawnie charakteryzuje je z perspektywy zarządzania wiedzą i edukacją.

Godną zauważenia i odnotowania cechą Autorki, identyfikowaną w toku prowadzenia studiów literatury przedmiotu, jest umiejętność analizy i syntezy złożonej i wieloaspektowej problematyki będącej przedmiotem jej teoretycznych dociekań naukowych. Autorka z poprawnością merytoryczną i metodyczną omawia poszczególne wątki składające się na ten obszar badawczy. Czyni to z konsekwencją, która cechującą autorów o wyrobionym już warsztacie naukowo-badawczym. Wszystko to skłania do sformułowania wniosku, że jest do silna strona rozprawy.

Pewnym drobnym, jak się wydaje mankamentem prowadzonych tu rozważań, który nie ma jednak wpływu na ostateczny kształt dokonań Autorki, jest nie dość jednoznacznie wyeksponowany kontekst zewnętrzny charakteryzowanych problemów. Można by go odnieść do wskazania czynników i zjawisk otoczenia badanych podmiotów, które to zagadnieniom wiedzy i edukacji przydają szczególny wymiar.

Swe kompetencje naukowe Autorka potwierdza również w metodologicznej części rozprawy, przy formułowaniu autorskiego modelu klastra edukacyjnego szkół wyższych o profilu społeczno - ekonomicznym. Wpisuje go w endo i egzogeniczne czynniki sprzyjające i utrudniające tworzenie i funkcjonowanie klastrów. Odwołuje się do Diamentu Portera i

Modelu GEM. Wszystko to legitymizują wykorzystywane w procesie badawczym elementy podejścia systemowego i sytuacyjnego. Opracowany projekt, jako rozwiązanie modelowe o charakterze teoretycznym, obejmujące aspekty organizacyjne i zarządcze, ma być instrumentem zarządzania wiedzą i edukacją w podmiotach sektora szkół wyższych.

Część empiryczną rozprawy sprowadzono do przedstawienia studium opisującego rynek edukacyjny oraz rozwiązania instytucjonalne w obszarze edukacja-gospodarka w Województwie Śląskim. Jego podstawą jest analiza potencjału społeczno-gospodarczego Województwa Śląskiego. Umożliwia ona reprezentatywną identyfikację rynku edukacyjnego tego regionu i w tym kontekście istotną, dla rozwiązywanego problemu naukowego, charakterystykę rozwiązań instytucjonalnych integrujących środowiska nauki i biznesu. Wszystkie dokonania tej części pracy potwierdzają już duże umiejętności Autorki w zakresie doboru zagadnień koniecznych do analizy, metod pozyskania, analizowania i oceny informacji a także formułowania wniosków i uogólnień.

Końcowa część pracy to fragment rozprawy o dużej wartości projektowej. Opracowanie projektu Klastra Edukacyjnego Szkolnictwa Wyższego szkół o profilu społeczno-ekonomicznym, jako modelu o charakterze konceptualnym poprzedziły badania analityczno-diagnostyczne. Były one immanentną częścią całego procesu projektowego. Ich zadaniem była ocena możliwości implementacji rozwiązań klastrowych na śląskim rynku szkolnictwa wyższego. Badania analityczno-diagnostyczne wykonano przy respektowaniu podstawowych standardów prowadzenia badań naukowych. Obejmowały, bowiem zarówno badania pilotażowe i właściwe, były prowadzone przy wykorzystaniu ankiety oraz wywiadu i dotyczyły zróżnicowanego, z punktu widzenia funkcji, znaczenia oraz potencjalnego miejsca w kastrze, zbioru podmiotów prowadzących działalność. Ich wyniki ujęto przy wykorzystaniu prostych technik statystyki opisowej (opisu tabelarycznego i klasycznych form graficznej prezentacji wyników). Rezultaty tych badań stały się podstawą opracowania konceptualnego modelu Klastra Edukacyjnego Szkolnictwa Wyższego szkół o profilu społeczno-ekonomicznym w Województwie Śląskim. W jego charakterystyce zwracają uwagę oryginalna ocena ex ante efektywności i sprawności zarządzania wiedzą i edukacją w Klastrze Edukacyjnym. Na podkreślenie zasługują również przedstawione i ujęte w postaci zbioru kilkunastu wyzwań i rekomendacji dotyczących utworzenia i funkcjonowania Klastra.

Należy również zwrócić uwagę na treść zakończenia rozprawy, w którym Autorka odnosi się do przyjętych hipotez oraz formułuje syntetyczne wnioski wynikające z przeprowadzonych badań. W tej części pracy, co nie jest zjawiskiem powszechnym, formułowane są osiągnięcia Autorki, składające się na wartość dodaną rozprawy. Można je sprowadzić do wskazania kilku płaszczyzn. Będą nimi dokonania o charakterze teoretycznym, metodologicznym, poznawczym oraz praktycznym, uzyskane w wyniku realizacji procesu naukowo-badawczego.

Analiza tekstu pracy oraz prezentowanych przez Autorkę wywodów nasunęła mi kilka uwag przede wszystkim charakterze merytorycznym. Poddaję je pod rozważenie Autorce rozprawy, szczególnie w przypadku opublikowania jej fragmentów.

Swoje uwagi pragnę sprowadzić do postawienia Autorce kilku pytań. Dotyczą one zagadnień koncentrujących się wokół dwóch problemów podjętych w rozprawie.

Pierwszy dotyczy struktur sieciowych, uwarunkowań ich powstania, rozwoju, wreszcie coraz częściej przyjmowania podejścia sieciowego nie tylko jako koncepcji zapewniającej stworzenie rozwiązania o dużym potencjale organizacyjnym i zarządczym, ale również jako istotnej przesłanki objaśniającej funkcjonowanie organizacji.

Autorka w prowadzonych rozważaniach w sposób poprawny merytorycznie i wyczerpujący zarazem przybliżyła wielowątkową charakterystykę struktur sieciowych, w tym klastrów. Taka konstatacja, która rodzi się po przeanalizowaniu treści rozdziału III rozprawy upoważniają do postawienia Autorce następujących pytań:

1. Gdzie Autorka lokuje podejście sieciowe w ewolucji nauk o zarządzaniu i w jaki sposób zmienia ono rozumienie organizacji?
2. Dlaczego organizacje, w procesie poprawy efektywności funkcjonowania wykorzystują podejście sieciowe, w tym struktury klastrowe?

Drugi problem dotyczy rozważań podjętych przez Autorkę w końcowej części pracy - w rozdziałach IV i V. Interesujące badania empiryczne dotyczące analizy i oceny rynku edukacyjnego i potencjału rozwojowego województwa śląskiego zawierają całą gamę spostrzeżeń i wniosków związanych z funkcjonowaniem uczelni o profilu ekonomiczno - społecznym w tym Regionie. Składają się one nie tylko na silne i słabe strony uczestników tego rynku, ale także pozwalają na wskazanie zarówno szans jak i zagrożeń ich dalszego funkcjonowania. Zwłaszcza bariery rozwoju szkół wyższych zdają się być ważne, ponieważ

ich pokonywanie może przynieść relatywnie szybko poprawę sprawności w ich działalności. Opracowany w ostatniej części pracy model konceptualny Klastra Edukacyjnego opisujący, między innymi, wyzwania i rekomendacje dotyczące jego wdrożenia, jest instrumentem przełamania i eliminacji barier rozwoju szkół wyższych w Polsce. Wszystkie te rozważania upoważniają do sformułowania kolejnych pytań:

1. Jakie podstawowe bariery rozwoju szkół wyższych może zidentyfikować Autorka na podstawie przeprowadzonych badań empirycznych?
2. Jakie zasadnicze wnioski związane z doskonaleniem funkcjonowania sektora szkół wyższych można wskazać opierając się na dokonanych badaniach empirycznych?

Przy próbie odpowiedzi na te pytania trzeba pamiętać, że dokonane badania empiryczne nie miały charakteru reprezentatywnego, ale zawierały, jak wcześniej zaznaczyliśmy, szereg ciekawych i inspirujących informacji.

Należy w tym miejscu podkreślić, że sformułowane powyżej pytania nie umniejszają wysokiej oceny pracy. Ich celem jest poznanie opinii Doktorantki, co do wiedzy, która wykracza poza zakres problemu podjęty w rozprawie.

Niezależnie od podniesionych wyżej uwag, konstrukcja całej pracy jest logiczna i wyczerpuje podstawowe zagadnienia teoretyczne, określone w problemie badawczym podjętym w rozprawie. Zwraca tutaj uwagę poprawnie dokonany wybór problemów cząstkowych, ale też duża konsekwencja w dążeniu do ich rozwiązania. Na podkreślenie zasługuje sprawność Autorki w odpowiednim doborze i właściwym stosowaniu metod badawczych dotyczących zarówno literatury przedmiotu jak realizacji badań empirycznych i projektowych.

Reasumując stwierdzam, że konstrukcja całej pracy jest dobrze przygotowana. Autorka wykazała samodzielność i biegłość w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych w zakresie ujętym przez temat dysertacji. Dokumentacja źródeł nie budzi zastrzeżeń.

5. Ocena pracy

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska p. mgr Pauliny Buczek pt.: "Model klastra edukacyjnego w zarządzaniu wiedzą i edukacją na przykładzie Województwa

Śląskiego” spełnia, moim zdaniem, warunki określone w ”Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki”.

Założony cel główny i cele cząstkowe zostały zrealizowane, a przyjęte hipotezy główna i pomocnicze potwierdzone. Autorka dokonując krytycznej analizy prezentowanych w literaturze przedmiotu przeglądów dotyczących problematyki wiedzy i edukacji zestawiała te dwa obszary w jedną spójną wewnętrzną kategorię. Zidentyfikowała sprzężenie zwrotne między nimi, by w takim kontekście potraktować je jako przedmiot dalszych badań naukowych i dla tak określonego obiektu sformułować koncepcję zarządzania. Dla jej przygotowania wykorzystwała klaster. W taki oto sposób stworzyła podstawę dla sformułowania autorskiej koncepcji budowy i funkcjonowania modelu Klastra Edukacyjnego Szkolnictwa Wyższego szkół o profilu społeczno - ekonomicznym. Opracowany projekt jest instrumentem zarządzania wiedzą i edukacją. Jego immanentnym składnikiem są zasady wdrożenia proponowanego rozwiązania.

Mgr Paulina Buczek potwierdziła tym samym nie tylko dobrą znajomość literatury przedmiotu, umiejętność jej analizy i doboru, ale przede wszystkim rozwiązała samodzielnie postawiony problem naukowy. Było to możliwe dzięki wykształconemu warsztatowi naukowo-badawczemu Autorki, w tym szczególnie konsekwencji w postępowaniu badawczym, dociekliwości, krytycznemu osądowi informacji i faktów, umiejętności formułowania problemów i budowania sposobu ich rozwiązywania.

Biorąc pod uwagę powyższe stawiam wniosek o dopuszczenie pracy doktorskiej p. mgr Pauliny Buczek, pt.: "Model klastra edukacyjnego w zarządzaniu wiedzą i edukacją na przykładzie Województwa Śląskiego” do publicznej obrony. Jednocześnie biorąc pod uwagę dotychczasowy dorobek naukowy Doktorantki oraz przedłożoną do recenzji pracę stwierdzam, że uzasadniają one ubieganie się mgr Pauliny Buczek o nadanie stopnia doktora w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu.